

Stjepana „mladim kraljem“ ugarskim i podjedno učini bana Dionizija palatinom.

Rat za babenberšku baštinu. Uto se Bela ponovo zaplete u rat s austrijskim hercegom Fridrikom Babenbergovcem. Nedaleko od Wiener-Neustadta došlo je do boja, u kojem pogibe Fridrik kao posljednji muški potomak svoga roda. Sva zemlja od Češke do hrvatske granice (to jest Austrija i Štajerska) ostadoše bez zakonita vladara. Sada se uzmu otimati za babenberšku baštinu oba susjeda, kralj Bela i češki kralj Otokar Přemysl II. Poslije poduljega bezuspješnoga ratovanja uplete se u borbu papa Inocent IV., a njegovim nastojanjem dođe do mira u Požunu (1254), po kojemu dobije češki kralj Austriju, a ugarsko-hrvatski svu Štajersku (od Semeringa na jug). Potom pošlje Bela u Štajersku svoga sina „mlađega kralja“ Stjepana, a kao glavnoga mu savjetnika dodijeli bana i hercega hrvatskoga Stjepana (od plemena Gut-Keled). No Štajercima ubrzo otešča ugarsko gospodstvo, pa stoga plane u zemlji buna. Buntovnici prisile mladoga Stjepana i njegova istoimena savjetnika na odlazak iz Štajerske i proglase svojim gospodarom češkoga kralja Otokara Přemysla (1259). Zbog toga došlo je do češko-ugarskoga rata, u kojem češke vojske pobijede ugarske kod Kroissensbrunn na rijeci Moravi (1260), našto se Bela morao odreći Štajerske. Kao jamstvo za trajni mir bilo je uglavljeno, da će se Belin mlađi sin Bela oženiti Otokarovom nećakinjom Kunigundom, što se docnije i zbilo, pa tako nastupiše porodične sveze između Arpadovića i Přemyslovića. Uza sve to ipak nije bilo trajna mira, pače pod kraj Belina života češki je kralj — ovladavši i Kranjskom i Koruškom — gledao, kako bi dobio u svoju vlast i zapadnu Slavoniju. I odista bilo je u njegovim rukama u doba Beline smrti hrvatsko Zagorje i sav kraj oko Samobora, gdje su privrženici češkoga kralja i podigli čvrst grad nad trgovištem na obranu južnih međa Otokarove države (oko 1279).

Ojačanje velikaša. Tatarska je najezda odvrnula kralja Belu s onoga puta, kojim je pošao u početku vladanja. Do toga vremena naime kralj je svom snagom radio protiv osiljenja velikaša, a odsada dalje i sam ih je podupirao imajući kod toga pred očima ojačanje svoje vojne snage. Darivao je dakle uz obavezu vojne službe svojim vjernim privrženicima ne samo pojedina zemljišta, nego i čitave županije, a uza to bi ih ovlastio, da grade na svojim dobrima tvrde gradove. Na taj je način Bela doduše postigao svoju svrhu, ali je